

ærede Finantsminister har omtalt, mener jeg rigtig nok er den allerfarligste, nemlig den, at Udgifter, som gennem Folkethinget ere blevne bevilgede, ikke ville blive bestridte, fordi der ikke er de fornødne Penge i Kassen. Det er den farligste Maade, hvorpaa Balance kan bringes tilveie, saa meget mere som den høitæredede Finantsminister har reserveret sig fuldkommet mod at sige, paa hvilke Poster han vilde gjøre Indskrænkninger eller saae sig nødt til at gjøre Indskrænkninger. Det kunde vel være, at der var flere Poster, som nogle Medlemmer kunde ønske indskrænke, og andre Poster, som andre Medlemmer vilde ønske indskrænke, men saaledes ganske at overlade til Finantsministeren at afgjøre, paa hvilke Poster Indskrænkninger skulde gjøres, vilde være overmaade farligt. De ærede Medlemmer kunne regne Balancen ud, som de selv ville, saa er der et Underflud, og der trænges altsaa til en vis Sum, omtrent 1 Million, ud over, hvad der er bevilget paa Indtægtsiden af Finantsloven, og Spørgsmaalet er, hvorledes denne Million skal staffles tilveie. Den maa enten staffles tilveie ved, at der optages yderligere af Reservecapitalen eller ogsaa ved overordentlige Midler gennem en Indkomstskat. Spørgsmaalet om Indkomstskattens Form ligger jo slet ikke for sig selv; hvor mange Procent der skal betales, under hvilke Betingelser det skal være, om for eet eller to Aar, forekommer det mig, at enkelte Medlemmer ere komne for dybt ind paa. Det er ikke værd at diskutere derom for sig selv, men Spørgsmaalet er kun, om Udjevningen skal ske ved den almindelige Udjevningsskat, som vi kalde Indkomstskat-

ten, eller ikke. Bevilger man den Million, som er foreslaaet under Nr. 14, uagtet den høitæredede Minister har vist dette Forslag bort fra sig, saa maa det være under den Forudsætning, at man ikke vil have nogen Indkomstskat, og vil man en Indkomstskat, saa maa man stemme imod Forslaget under Nr. 14, thi det maa være den almindelige Regel for Thinget, at man ikke anviser Ministeren flere Penge, end han har begjært. Naar han siger, at han kan hjælpe sig med en Indkomstskat af en Million, naar han optager to Millioner af Reservecapitalen, og man saa siger: Der er en Million til, saa er der ikke Forsand deri; man maa, som sagt, enten stemme for en Indkomstskat eller ogsaa for Forslaget under Nr. 14.

Formanden: Der er begjært Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: H. Albrechtsen, Thorup, E. Larsen, Søren Jørgensen, S. Christensen, Corn. Petersen, G. Hansen, V. Pedersen (Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds), A. Christensen, Efferås, E. Andersen, Kofod, N. Andersen, Faaborg og Chr. Pedersen. Følgende Medlemmer have endnu begjært Ordet: Folketingsmændene for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (Sylv. Jørgensen), for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen), for Odense Amts 4de Valgkreds (H. C. D. Müller), for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (A. Hage) og for Randers Amts 2den Valgkreds (S. Ree).

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev Afslutning af Forhandlingerne vedtaget med 52 Stemmer mod 12.

Man gif altsaa til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 3 til § 3 af Udvalget:

1. (Jernbanernes Reservecapital). (Bet. Nr. 12).

Summen 1,346,000 Rd. forhøies med 5,000 Rd.

vedtoges med 68 Stemmer mod 12.

2) Forslag under Nr. 4 til samme Paragraf af Udvalgets Mindretal (Boisen, Dam, Madsen, A. Nielsen og Th. Nielsen):

2. (Ålserød Fabrik). (Bet. Nr. 11).

Summen 13,000 Rd. forhøies med 200 Rd.